

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

วันพุธที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565

ผานไถหัวหมู ตอบโจทย์หยุดเผาตอซัง

ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกข้าวประมาณ 65 ล้านไร่ มีตอซังและฟางข้าว 42.35 ล้านตัน ปรากฏว่าพื้นที่ปลูกข้าว 69% หรือ 44.85 ล้านไร่ เกษตรกรยังนิยมเผาตอซังและฟางข้าว ซึ่งเป็นหนึ่งในตัวการก่อให้เกิดมลพิษฝุ่นพีเอ็ม 2.5 ไม่เพียงเท่านั้น การเผาตอซังฟางข้าว 29.15 ล้านตันต่อปี ยังเป็นการทำลายโครงสร้าง

ดิน ทำลายจุลินทรีย์ และยังทำลายธาตุอาหารหลักของพืช ทั้งไนโตรเจน (N) ฟอสฟอรัส (P) โพแทสเซียม (K) ไปกับการเผา คิดเป็นมูลค่าประมาณปีละ 11,468 ล้านบาท เพราะในตอซังฟางข้าวมีธาตุอาหารหลัก ไนโตรเจน 0.51% ฟอสฟอรัส 0.14% โพแทสเซียม 0.17% และยังมีธาตุอาหารรองของพืช แคลเซียม 0.47% แมกนีเซียม 0.25% ซัลเฟอร์ 0.17% และทั้งที่ผ่านมา ภาครัฐมีการรณรงค์ให้เลิกเผาตอซังมานานหลายปีติดต่อกัน แต่ดูเหมือนการรณรงค์ยังไม่ค่อยได้ผลเท่าใดนัก ...ชาวนายังคงเผาตอซังอยู่เช่นเดิม นั่นเป็นเพราะอะไร

“ปัญหาหลักเกิดจากพื้นที่ทำนาปลูกข้าวได้ปีละครั้ง หลังจากเก็บเกี่ยวชาวนาจะปล่อยตอซังทิ้งไว้ในนานหลายเดือน รอจนกว่าจะถึงฤดูทำนาถึงจะมีการไถนา การปล่อยทิ้งไว้นานทำให้ดินแห้งแน่นแข็ง ไถไม่ค่อมลง ประกอบกับการทำนาชนิดนี้ไม่เหมือนอดีตที่ใช้ควายไถนา จะใช้ผานไถหัวหมูที่ไถพลิกหน้าดินกลบตอซังได้ดี แต่เดี๋ยวนี้เปลี่ยนมาใช้รถแทรกเตอร์ไถนา ซึ่งทำให้เกิดปัญหา

เรื่องผานไถที่นำมาใช้ไม่สามารถไถกลบตอซังได้ เพราะรถแทรกเตอร์ที่นำมาใช้กับการทำนามีขนาด 30-50 แรงม้า รถแทรกเตอร์ขนาดนี้จะมีผานไถอยู่แค่ 2 แบบ คือ ผานไถจาน กับผานไถโรตารี ซึ่งเป็นผานไถที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในพื้นที่ไม่มีตอซัง เมื่อนำมาใช้กับนาที่มีตอซัง จะไม่สามารถขุดพลิกดินชั้นล่างให้ขึ้นมากลบตอซังได้ เพราะมีตอซังหนุ่นผานไถให้ลอยตัวไม่กดลงไปถึง ดินไถไปแล้ว ชาวนาที่ทำนาหวานแห้ง หวานเมล็ดพันธุ์ไป แล้วจะค้างอยู่บนตอซัง ข้าวไม่งอก ถ้าจะไถแบบให้ข้าวงอกได้จะต้องใช้เวลาไถนาน ไถซ้ำไปมาหลายหน มันเลยทำให้เจ้าของรถแทรกเตอร์ไม่ยอมมาไถนาให้ ถ้าชาวนาไม่เผาตอซังรอไว้ก่อน”

ผศ.ดร.อัครา เหมันต์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี

อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ซึ่งให้เห็นถึงปัญหา ทำไมการรณรงค์ให้เลิกเผาตอซังถึงไม่

ค่อยได้ผล เพราะชวานาขาดอุปกรณ์ที่เหมาะสม นั่นคือ ขาดพานไถหัวหมูที่เหมาะสมกับรถแทรกเตอร์ขนาด 30-50 แรงม้า เพราะพานไถหัวหมูที่มีการผลิตขายกันนั้น จะมีขนาดให้เหมาะกับรถแทรกเตอร์ขนาด 90 แรงม้าขึ้นไป

ด้วยเหตุนี้ ดร.อัทธา จึงคิดประดิษฐ์ออกแบบพานไถหัวหมู 3 แถว ติดท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็กขึ้นมา โดยมีโครงโถกว้าง 120 ซม. ยาว 170 ซม. สูง 106 ซม. น้ำหนัก 120 กก. มีมุมโครงโถอยู่ที่ 45 องศา หัวไถแต่ละหัวสามารถปรับตั้งมุมในการไถได้สะดวก และสามารถถอดประกอบได้ด้วย มีต้นทุนอยู่ที่ชุดละ

38,000 บาท...มีศักยภาพในการไถติดท้ายรถแทรกเตอร์ขนาด 34 แรงม้า อยู่ที่ชั่วโมงละ 2.08 ไร่ มีประสิทธิภาพในการไถอยู่ที่ 90.68% และประสิทธิภาพในการทำงาน 57.69% และเมื่อนำพานไถนี้ไปใช้ในโครงการเลิกเผาแล้วหันมาไถกลบตอซัง ร่วมกันเป็นตำบลต้นแบบปลอดการเผา อันเป็นโครงการความร่วมมือของ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, ศปป.4 กอ.รมน., มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ และสำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ในพื้นที่นา 3,000 ไร่ ของเกษตรกร 600 ราย 8 ตำบล 7 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการเผาตอซังมากที่สุดในประเทศไทย

ปรากฏว่า เมื่อนำไปติดตั้งกับแทรกเตอร์ขนาด 50 แรงม้า ทำให้มีประสิทธิภาพการ กลบสูงถึง 92% และมีความสามารถในการไถกลบชั่วโมงละ 3.5 ไร่

สนใจชุดพานไถหัวหมูสำหรับไถกลบตอซัง ติดท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็ก สอบถามได้ที่ 08-0009-8640